

Elogi del candidat pronunciat pel Dr. Lluís Masana

És per a mi un plaer i un veritable honor haver estat designat per apadrinar el Dr. Lluís Delclòs i Soler en la investidura com a doctor *honoris causa* per la Universitat Rovira i Virgili. Aquest apadrinament vull que s'entengui en el sentit de transmissor i presentador a la comunitat universitària de l'extraordinària trajectòria científica i professional del candidat, reconeguda a bastament arreu.

Fa dos dies es va complir el primer centenari de la troballa realitzada pel físic austríac Wilhelm Konrad Röntgen, presentada en una escarida publicació de quatre fulls, a la Societat Físico-mèdica de Würzburg. Havia descobert els raigs X. A partir d'aquell moment, la història de la medicina pot ésser dividida en dues fases: abans i després d'aquest descobriment. Cent anys més tard, la seva utilització en la pràctica mèdica i la de les radiacions ionitzants en general han permès sens dubte guarir persones, fins no fa gaire, sense esperança. Però aquest ha estat un camí llarg, en el qual moltes han estat les etapes que s'han hagut de cobrir, i difícil el control d'una eina potencialment perillosa. Les passes s'han anat fent a poc a poc, i cada un dels avenços que han permès el grau d'eficàcia de què avui gaudim tenen hores i hores de treball al darrere amb noms propis, jornades de dedicació apassionada a la tasca de lliurament i dedicació de la vida pròpia a la dels altres. Un d'aquests noms és sens dubte el del Dr. Lluís Delclòs i Soler.

Nascut a Tarragona, fill d'una família fortament compromesa amb la professió mèdica, el seu pare va ser metge radiòleg en aquesta ciutat. El seu avi matern, president del Col·legi de Metges, va seguir els estudis de medicina perquè l'atzar i el destí així ho van determinar, ja que en un primer moment va sentir la vocació de l'enginyeria naval, dictada, sens dubte, per la força del port de la Mediterrània que el va veure néixer. Afortunadament per a moltes persones, es decidí a estudiar medicina a la Facultat de la Universitat de Barcelona, mercès en part a una beca de la Diputació de Tarragona. Es llicencià l'any 1950. Els primers temps com a metge els va dedicar a completar la formació, ja que assistia com a observador al Departament de Terapèutica Física que dirigia el professor V. Carulla a la Facultat de Medicina de Barcelona, al mateix temps que col·laborava amb el seu pare a Tarragona.

Aquestes primeres experiències professionals de ben segur van segellar el

seu compromís amb la professió mèdica i la seva responsabilitat davant la societat. És probablement per això que decidí marxar a ampliar coneixements en l'especialitat que ja l'havia captivat per sempre, la radioteràpia. Treballà com a metge resident al Christie Hospital & Holt Radium Institute de Manchester, sota la supervisió del professor R. Paterson, i va obtenir el Diploma en Radioteràpia mèdica del Royal College of Physicians of London and Royal College of Surgeons of England el 1957.

Amb aquest bagatge tornà a la seva ciutat natal, on treballà per un període de tres anys com a radiòleg a l'Hospital de Sant Pau i Santa Tecla. L'ànsia de desenvolupar la tasca al nivell més alt possible el féu tornar a marxar, en aquesta ocasió definitivament, al que ha estat el seu destí en els darrers trenta-cinc anys, Houston, a l'estat de Texas (Estats Units).

Després d'una llarga travessia atlàntica amb vaixell, arribà als Estats Units on, de la mà del que ha estat el seu col·lega i veritable padrí, el professor Fletcher, inicià l'activitat com a associat de radioteràpia en un dels centres més importants del món pel que fa a l'assistència, docència i recerca en oncologia, el MD Anderson Hospital & Tumor Institute de Houston, centre al qual actualment continua vinculat. Durant dos anys, de 1969 a 1971, va ocupar la direcció del Centro de Oncología de l'Hospital General d'Astúries. Però aquesta experiència no va omplir les expectatives professionals del Dr. Delclòs en un país i en un moment en què la projecció i el desenvolupament professional al nivell científic més alt eran fets poc rellevants.

Ha estat professor assistent de radiologia a les Universitats de Texas i Nova York, professor associat de terapèutica radiològica a la Universitat de Texas i des de fa quasi quinze anys ocupa la càtedra d'oncologia clínica Margaret and Ben Love en honor al Dr. Charles A. LeMaistre. I com que en medicina és impossible desvincular l'activitat docent de la pràctica assistencial, la realitza al MD Anderson Hospital i com a consultor de terapèutica radiològica en diferents hospitals de l'estat de Texas.

El treball del Dr. Lluís Delclòs ha estat fonamental per al desenvolupament i l'aplicació clínica de la radioteràpia en el tractament del càncer. En aquest camp és una autoritat mundial, especialment en el tractament radioteràpic de les neoplàsies ginecològiques, de matriu, ovari o mama, camp en el qual ha aportat tecnologia innovadora, ha avaluat diferents sistemes i pautes d'irradiació i, en definitiva, ha permès que molts centres sanitaris del món puguin aplicar actualment la radioteràpia de forma més acurada i efectiva. El treball del Dr. Delclòs ha ajudat sens dubte a incrementar els coneixements científics, però també, i potser això és més important, a curar moltes dones d'arreu. Gràcies a

ell, moltes persones i famílies han vist llum al final d'un camí que s'havia iniciat en la foscor més profunda de la desesperança. Molta gent viu gràcies a la seva vida.

La comunitat científica reconeix la seva tasca, que ha estat motiu de múltiples publicacions en les revistes més importants de l'especialitat, com *Radiology*, *American Journal of Roentgenology*, *Radium Therapy and Nuclear Medicine*, *International Journal of Radiation Oncology*, *Biology Physics*, *American Journal of Clinical Oncology*, *Gynecologic Oncology*, *Cancer*, *Radiotherapy and Oncology*, *Endocurietherapy/Hyperthermia Oncology*, *International Journal of Gynecologic Cancer*, entre altres. De la seva obra cal destacar també l'autoria de nombrosos llibres i capítols de llibres sobre la seva especialitat, que s'apropen al centenar.

El Dr. Delclòs és membre de dret de nombroses societats científiques internacionals, però cal fer esment especial de la Gilbert H. Fletcher Society, de la qual va ser soci fundador i ha estat president.

Un punt de l'activitat científica del Dr. Delclòs que cal destacar és el contacte constant amb l'Amèrica llatina, al qual de ben segur ha contribuït, juntament amb la categoria personal i científica, l'origen. En reconeixement a aquesta relació, ha estat distingit amb nombrosos nomenaments de societats que combaten el càncer a l'Argentina, El Salvador, Brasil, on hi ha una sala per a irradiació intracavitària dedicada a ell (sala Lluís Delclòs) a l'Hospital Santa Mònica a Belo Horizonte. Actualment és president del CRILA (Círculo de Radioterapeutas Ibero-latino Americano).

El nombre de distincions no és menor als Estats Units, on ha estat nomenat *Lecturer* del Dennard-Carroll Memorial a Dallas, membre honorari de The California Radiological Society, *Lecturer* Gilbert H. Fletcher a Minneapolis i ha rebut la Medalla d'Or Fernando Bleodorn a Boston, entre altres.

El d'avui és un reconeixement que s'afegirà a d'altres de l'Estat espanyol, com la Cruz Oficial de la Orden del Mérito Civil, o al doctorat *honoris causa* per la Universitat Autònoma de Madrid. I és ben cert que la seva ciutat natal no l'oblida, ja que el distingí com a Tarragoní Absent el 1978, el nomenà Fill Predilecte de la ciutat el 1986 i li va encarregar de fer el pregó de la Setmana Santa de 1984.

El Dr. Lluís Delclòs i Soler és un home vital, espòs i pare, científic i humà, arrelat a Tarragona i a la Mediterrània malgrat la distància que el destí ha interposat. És amant de la mar, la cuina, els cavalls i les persones que necessiten ajut, ajut en el moment més important de la vida de l'ésser humà, quan la mort o la greu malaltia truca a la porta. Ell ha treballat perquè aquest encontre, si més no, es vesteixi d'esperança.

Rector Magnífic, en la mesura que m'ha estat possible he exposat la vida i l'obra del Dr. Lluís Delclòs i Soler. Demano que amb la vostra autoritat li sigui atorgat el reconeixement dels seus mèrits. Rector Magnífic, us demano que us digneu nomenar doctor *honoris causa* l'Excm. Sr. Lluís Delclòs i Soler i incorporar-lo a la nostra Universitat.